

som de unge mere sarte Dyr i det hele taget ere. Naar man altsaa kan paapege det, mener jeg ikke, man skal paalægge Mejerierne den yderligere Udgift, Ulejlighed og Tidsspilde, som er forbundet dermed.

De maa nemlig huske paa, at dersom Vallen skal pasteuriseres tilligemed den Smule Spildemælk, som for Resten ikke har ret megen Betydning, saa skal det være, efter at det hele er færdigt paa Mejerierne; først naar de have opsamlet det, og det hele er ordnet, skulle de til det Stykke Arbejde, efter at maaske Dampkedelen allerede er bleven kold, og Maskinen er sat ud af Virksomhed osv. De skulle altsaa paabegynde et helt nyt Stykke Arbejde, og det vil yderligere koste en hel Del Penge. Nu siger man, at man maaske kan gøre det ved blot at indsprøjte de varme Dampe; men nu er det bevist, at en saadan Indsprøjtning af Vanddamp i Vallen eller i Mælken, hvad det nu er, paafører den ca. 12 pCt. Vand, det vil altsaa sige, at Vallen, der i Forvejen har en saa betydelig Mængde Vand i sig, yderligere skulde have en saadan Tilsætning af 10—12 pCt. Vand. Jeg gad vide, hvor mange der saa egentlig brød sig om at faa den ført bort. Men hvis det ikke skal ske paa den Maade, at det skal være, efter at man paa Mejerierne er færdig med det øvrige Arbejde, men det skal ske samtidigt, saa maa vi have et nyt Apparat. Det er muligt, at man i det hele taget slet ikke vil indlade sig paa at foretage denne Pasteurisering i de samme Apparater, hvori man nu pasteuriserer Fløden og den søde Mælk. Her kommer altsaa en ny Anskaffelse af et Apparat til ca. 1,000 Kr., hvilket jo dog vil sige store Penge for de 1,400 Mejerier, der ere omkring i Landet. Det er en Udgift, der er saa stor, at vi virkelig maa tænke paa, om vi lige med eet kunne gaa hen og lægge den paa Mejerierne. For det andet bliver det et temmelig stort Tidsspilde og for det tredje et meget større Forbrug af Brændsel, og endelig kommer dertil, at skulle vi have et saadant Apparat sat i Gang, er det slet ikke sikkert, at de Maskiner, de have for Tiden paa Mejerierne, og som de have beregnet til det Brug, de almindeligvis til Dato skulle gøre af dem, ere stærke nok, saa at de paa mange Mejerier vilde komme til at lægge nye Dampkedler og Maskiner ind for at naa dette. Men det er et saa dyrt Foretagende, at jeg vil haabe, at det høje Ting vil være saa fornuftigt at gøre,

som det gjorde sidste Gang, nemlig at sætte Vallen ud af Loven.

Saa komme vi til dette, at Mejerierne skulle deltage i Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger. Der er 1400 Mejerier, og deraf lade de 400 ikke deres Smør undersøge ved disse Udstillinger. Jeg vil kun sige, at jeg forstaar slet ikke, hvad der skal naas ved det, andet end at man vil have fat i disse ca. 400 Mejerier, der bruge deres fri Villie og sige: Vi ville ikke være med. Men nu skulle de ind under det. Det vil ogsaa koste, der skal Bekostninger til, saavel for Staten, som skal give større Tilskud til Forsøgslaboratoriet, som for de private Mejerier, som nu til Dato ikke have set deres Fordel ved at lade deres Smør undersøge ved Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger.

Dernæst komme vi til, at de skulle underkaste sig en stedlig Kontrol med Hensyn til Pasteuriseringen osv. Denne Kontrol ser jo ret uskyldig ud, naar man ikke ser rigtig paa den. Man siger, at der kun bliver omtrent 10 Kontrolører. Men jeg gad vide, hvis den Kontrol virkelig skal have noget at gøre og virkelig skal kunne gøre Fyldest, hvorledes saa 10 Konsulenter skulde være nok til 1,400 Mejerier, foruden at der kan komme en hel Mængde private Mejerier ind under dette. Der vil kræves mange flere. Og saa deres Løn, hvem skal af med den? Den skulle de have gennem Mejerierne. De skulle af med 25 Kr. pr. Mejeri plus 10 Kr. pr. Million Pund Mælk, der bearbejdes paa Mejeriet, og da det for de fleste Mejerier gennemsnitlig vil dreje sig om 4—5 Millioner Pund Mælk, vil det sige 75 Kr. om Aaret. Naa, siger man, det er ikke stort. Ja, men det, lagt til det andet, bliver, som jeg senere skal vise Dem, en temmelig betydelig Sum. Imidlertid vide vi jo slet ikke noget om det. Her vil jeg bede Dem lægge Mærke til det ejendommelige, at her vil Forslaget overlade til Ministeren i Samraad med Mejeribestyrelserne at fastsætte Personalets Antal og deres Løn, og hvis de 75 Kr. fra de 1,400 Mejerier ikke slaa til, skal Statskassen betale videre. Naar Mejerifolkene som Helhed skulle med til at bestemme Lønnen, og de vide, at de skulle af med 75 Kr. og hverken mere eller mindre, tro De saa, at de ville tage det saa nøje med at bestemme Lønnen? Jeg har dog endnu ikke set, at man ved Love aldeles har overladt til Ministeren at fastsætte Lønnen i Samraad med disse Folk, som ikke blive gode Raad-